



Løgmannsskrivstovan

Løgtingið

Dagfesting: 22.02.19
Mál nr.: 0617-008/18
Málsviðgjört: GMN
Eftirkannað: 31.01.2019

Løgtingsmál nr. 108/2018: Uppskot til lögtingslóg um broyting í lovbekendtgørelse om straffeloven (Revsilógin) (Brotsverk ímóti almennum myndugleikum o.a., brotsverk ímóti almennum friði og skilhaldi, brotsverk í tænastrarvi ella starvi hjá tí almenna o.a., fólask frágreiðing og fólask ákæra, brotsverk viðvíkjandi gjaldsmiðlum og skjalafalsan)

Uppskot til

Lögtingslóg um broyting í lovbekendtgørelse om straffeloven (Revsilógin)
(Brotsverk ímóti almennum myndugleikum o.a., brotsverk ímóti almennum friði og skilhaldi, brotsverk í tænastrarvi ella starvi hjá tí almenna o.a., fólask frágreiðing og fólask ákæra, brotsverk viðvíkjandi gjaldsmiðlum og skjalafalsan)

§ 1

Í Revsilógini, sambært lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939 om straffeloven, sum seinast broytt við lögtingslóg nr. 38 frá 30. apríl 2018, verða gjørdar hesar broytingar:

1. Kapittul 14 verður orðaður soleiðis:

**“Kapittul 14
Brotsverk ímóti almennum
myndugleikum**

§ 119. Tann, sum antin við harðskapi ella við hóttan um harðskap, ella sum alment ella við stórarvi útbreiðslu í hyggju setir fram hóttan um harðskap

ímóti persóni, ímeðan ella í sambandi við at hesin persónur útinnir honum alment álagda tænastravskyldu ella starvsskyldu, verður revsaður við sekt ella fongslu í upp til 8 ár. Á sama hátt verður tann revsaður, sum soleiðis roynir at forða persóninum í at fremja lógliga tænastravgerð ella at tvinga hann at gera slíka gerð. Tá ið revsing verður ásett, skal tað roknast sum skerpanði umstøður, at gerðin er framd ímeðan ella sum beinleiðis framhald av, at tað í økinum verða gjørdar grovar ónáðir á almennum staði, ella at gerðin er framd ímóti viðkomandi persóni í frítíðini hjá honum.

Stk. 2. Á sama hátt verður tann revsaður, sum, hóast tað ikki kemur

undir stk. 1, hóttir persón við harðskapi, frælsistøku ella skuldseting um revsiverd ella ærumeiðandi viðurskifti í sambandi við, at hesin persónur útinnir honum alment givnan myndugleika at døma ella taka avgerð í rættarviðurskiftum ella at handheva revsimyndugleika hjá statinum, ella sum soleiðis roynir at forða persóninum í at fremja lógliga tænastráð ella tvinga hann at gera slíka gerð.

Stk. 3. Tann, sum annars forðar nevndu persónum í at útinna tænastráð ella starvsskyldu sína, verður revsaður við sekt ella fongslí í upp til 6 mánaðir.

§ 120. Verða brot á § 119 framd í ófriðarflokki, galda ásettu revsingar fyri tey, sum íbirta ella leiða flokkin, og fyri teir luttakarar, sum ikki lýða lógliga fráboðan frá yvirvaldinum til flokkin um at fara hvør til sítt.

§ 121. Tann, sum við háð, ókvæmisorðum ella aðrari niðrandi talu loypur á persón, sum nevndur er í § 119, ímeðan ella í sambandi við at hesin persónur útinnir tænastráð ella starvsskyldu sína, verður revsaður við sekt ella fongslí í upp til 6 mánaðir.

§ 122. Tann, sum av órøttum veitir, lovar ella bjóðar onkrum, sum virkar í føroyskari, danskari, útlendskari ella millumtjóða tænastráð ella starvi fyri tað almenna, gávu ella annan fyrimum fyri at fáa viðkomandi til at gera ella lata vera við at gera okkurt í tænastráð síni, verður revsaður við sekt ella fongslí í upp til 6 ár.

§ 123. Tann, sum við hóttan um harðskap ger seg inn á, ella sum við harðskapi, ólógligum tvingsli sambært § 260, hóttanum sambært § 266 ella aðramáta fremur revsiverda gerð ímóti einum persóni, nærmastu hansara ella øðrum, ið hava tilknýti til hansara, í sambandi við at hann væntandi fer ella

longu hevur givið frágreiðing til løgregluna ella í rættinum, verður revsaður við sekt ella fongslí í upp til 8 ár.

§ 124. Tann, sum flýggjar sum handtíkin ella fongslaður, verður revsaður við sekt ella fongslí í upp til 2 ár. Hetta er tó ikki galdandi fyri tann, sum er varðhaldsfongslaður sambært § 35 í Udlændingeloven, sum sett í gildi fyri Føroyar við kongligari fyriskipan, ella frælsisskerdur sambært § 36 í Udlændingeloven, sum sett í gildi fyri Føroyar við kongligari fyriskipan.

Stk. 2. Á sama hátt verður tann revsaður, sum fríar handtíkan, fongslaðan ella heimansettan persón, ella tann, sum eggjar ella hjálpir einum slíkum persóni at sleppa til rýmingar, ella sum fjalir tann rýmda.

Stk. 3. Tann, sum ólógliga setir seg í samband við fongslaðan ella heimansettan persón, verður revsaður við sekt ella fongslí í upp til 3 mánaðir.

Stk. 4. Tann, sum í varðhaldi ella afturlatnum fongslí sum handtíkin, fongslaður ella trygdarvarðhaldsfongslaður av órøttum hevur farteleson ella slíka samskiftisútgerð í hondum, verður revsaður við sekt ella fongslí í upp til 6 mánaðir. Á sama hátt verða revsað vitjandi og onnur, sum av órøttum hava farteleson ella slíka samskiftisútgerð við sær inn í varðhald ella afturlatið fongslí. Samsvarandi verður tann varðhaldsfangi revsaður, ið sum frælsisskerdur á stovni ella tílíkum uttan fyri kriminalforsorgina av órøttum hevur farteleson ella slíka samskiftisútgerð í hondum.

Stk. 5. Ásetingarnar í stk. 1-3 galda eisini fyri:

- 1) persónar í trygdarvarðhaldi,
- 2) persónar, sum í staðin fyri at vera varðhaldsfongslaðir eru frælsisskerdir á stovni ella tílíkt,
- 3) persónar, sum eru frælsisskerdir á stovni ella tílíkt sambært § 74 a,

- 4) persónar, sum í sambandi við revsifullgerð uttan fyri varðhald og fongsul, samanber við stk. 1, eru frælsisskerdir á stovni ella tilíkum.

§ 125. Við sekt ella fongsli í upp til 2 ár verður tann revsaður, sum:

- 1) fyri at sleppa nøkrum undan at verða rættarsøktur fyri brotsverk ella revsing, fjalir ein persón, hjálpir honum at sleppa til rýmingar ella sigur hann vera ein annan, ella
- 2) beinir fyri, bronglar ella burturbeinir lut, sum hevur týdning fyri almenna kanning, ella týnir spor eftir brotsverki.

Stk. 2. Tann, sum fremur nevndu gerðir fyri at sleppa sær sjálvum ella onkrum av sínum nærmastu undan rættarsókn ella revsing, verður ikki revsaður.

§ 125 a. Tann, sum fyri vinning ella undir aðramáta serliga skerpanði umstøðum ger seg sekan í menniskjasmugling sambært § 59, stk. 8, nr. 1-5 í Udlændingeloven, sum sett í gildi fyri Føroyar við kongligari fyriskipan, verður revsaður við fongsli í upp til 8 ár. Sum serliga skerpanði umstøður eru serstakliga at rokna slíkar, har vandi er fyri lívinum hjá øðrum, ella tá ið talan er um reglulig ella skipað brotsverk.

§ 126. Tann, sum tekur burtur ella oyðileggur sigli ella merki, sum er fyriskipað av tí almenna, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 6 mánaðir.

Stk. 2. Við sekt ella fongsli í upp til 3 mánaðir verður tann revsaður, sum tekur burtur ella ger skaða á uppslag, sum tað almenna hevur fyriskipað.

§ 127. (Strikað).

§ 128. Tann, sum í ríkinum útvegar fólk til fremmand herlið, verður

revsaður við sekt ella fongsli í upp til 2 ár.

§ 129. Tann, sum av órøttum gevur almenna fráboðan um valviðurskifti sambært § 116 ella um trúnaðarsamráðingar hjá almennum ráðum og myndugleikum, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 3 mánaðir. Á sama hátt verður tann revsaður, sum av órøttum gevur almenna fráboðan um samráðingar hjá nevndum, sum stjórnin hevur sett, um so er, at antin stjórnin ella nevndin frammanundan hava ásett og kunngjørt alment, at samráðingarnar eru loyniligar.

§ 129 a. Við sekt ella fongsli í upp til 2 ár verður tann revsaður, sum almannakunnger tilvitað ósannar endurgevingar ella falskar endurtøkur úr fráboðanum um faktisk viðurskifti, sum eru borin fram á rættarfundum ella givin á fundum hjá Løgtingi, Fólkatíngi, kommunu ella almennum ráði og myndugleika.

Stk. 2. Á sama hátt verður tann revsaður, sum skaðar landsins uttanlandsáhugamál við alment og tilvitað ósatt at leggja stjórnina ella annan almennan myndugleika undir at hava gjørt eitthvørt, sum stjórnin ella myndugleikin ikki hava gjørt.

§ 130. Tann, sum útinnir almennan myndugleika, sum ikki liggur honum á, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 2 ár.

§ 131. Við sekt ella fongsli í upp til 6 mánaðir verður tann revsaður, sum alment ella við ólógligum endamáli letst at hava almennan myndugleika ella almenna heimild til at reka vinnu, ella sum uttan almenna heimild rekur vinnu, ið krevur almenna heimild, ella sum áhaldandi rekur vinnu, sum hann við dómi hevur mist rættin at reka.

§ 132. Við sekt verður tann revsaður, sum tilætlað ella av ósketni á ólógligan hátt nýtir:

- 1) eyðkenni ella búna, sum er tilskilaður føroyskum, donskum ella fremmandum myndugleika ella herfólki,
- 2) eyðkenni ella heiti, sum er tilskilað persónum, útbúnað og útgerð, sum er ætlað at veita særðum ella sjúkum í kríggi hjálp, ella
- 3) eyðkenni ella nøvn á millumtjóða felagsskapum.

Stk. 2. Ásetingin í stk. 1 er somuleiðis galdandi fyri eftirlíkingar av nevndu eyðkennum, klæðum og heitum.

§ 132 a. Tann, sum luttekur í framhaldandi virksemi hjá felagsskapi, sum stjórnin hevur forboðið fyribils, ella sum er upploystur við dómi, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 2 ár.”

2. Kapittul 15 verður orðaður soleiðis:

“Kapittul 15 Brotsverk ímóti almennum friði og skilhaldi

§ 133. Tann, sum birtir upp undir ófriðarflokk fyri tilætlað at fremja ella hótta við at fremja harðskap ímóti fólki ella góðsi, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 3 ár.

Stk. 2. Á sama hátt verða tey revsað, ið virka sum leiðarar fyri ófriðarflokki, sum á staðnum hevur latið nevnda endamál komið til sjóndar, umframt hvør luttakari, sum ikki aktar lógliga givin boð frá yvirvaldinum til flokkin um at fara hvør til sítt.

Stk. 3. Fremur ófriðarflokkurin brotsverk, sum er í samsvari við endamál hansara, verða stigtakararnir ella leiðararnir revsaðir eftir teirri áseting, sum er galdandi fyri nevnda brotsverk.

§ 134. Luttakarar í ófriðarflokki, sum ikki akta boð um at fara hvør til sítt, hóast teir vita, at boðini eru lógliga givin, verða revsaðir við sekt ella fongsli í upp til 3 mánaðir.

§ 134 a. Tey, sum í felagsskapi ella eftir sínámillum avtalu luttaka í bardaga ella øðrum grovum ónáðum á almennum staði, verða revsað við fongsli í upp til 1 ár og seks mánaðir.

§ 135. Við sekt ella fongsli í upp til 3 mánaðir verður tann revsaður, sum við ógrundaðum neyðkalli, misnýtslu av ávaringartekni ella tílíkum elvir til neyðsend av løgreglu, sløkkiliði, sjúkrabili ella bjargingartilbúgving á sjógvi, landi og í luftini.

§ 136. Tann, sum alment eggjar til brotsverk, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 4 ár, um hann ikki við tí ger seg skyldugan í harðari revsing. *Stk. 2.* Tann, sum alment og týðiliga tekur undir við brotsverki, sum hoyrir til kapittul 12 ella 13 í hesi lóg, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 2 ár.

§ 137. Tann, sum roynir at forða fyri lógligum almennum fundum, samkomum, kravgongum og tílíkum, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 2 ár. *Stk. 2.* Á sama hátt verður tann revsaður, sum við gangi ella ónáðum órógvar almennan fund hjá Løgtingi ella Fólkatíngi, kommunalum ella øðrum almennum ráðum, gudstænastu ella aðrar almennar kirkjuligar tænastr, ella sum órógvar jarðarferð á ósømiligan hátt.

§ 138. Tann, sum av egnum ávum tilvitað ella av grovum ósketni gerst rúsaður og í hesi støðu kemur øðrum persónum ella munandi ognarvirðum teirra í vanda, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 1 ár.

§ 139. Tann, sum órógvar gravarfriðin ella fer ósømiliga við líki, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 6 mánaðir.

Stk. 2. Á sama hátt verður tann revsaður, sum fer ósømiliga við lutum, sum hoyra kirkjuni til, og sum verða nýttir til kirkjuligt brúk.

§ 140. Tann, sum alment speirekur ella háðar trúarlæru ella gudsdýrkan hjá lógligari trúarsamkomu her í landinum, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 4 mánaðir.

§ 141. Tann, sum er vitandi um ætlað brotsverk ímóti statinum ella evstu statsmyndugleikum sambært §§ 98 og 99, 102, 106 og 109-113, ella um ætlað brotsverk, ið setir annars lív og vælferð ella stór samfelagsvirði í vanda, uttan at hann ger sítt ítasta fyri at byrgja fyri brotsverkinum ella avleiðingum tess, um neyðugt við at boða yvirvaldinum frá brotsverkinum, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 3 ár, um brotsverkið verður framt, ella roynt verður at fremja tað.

Stk. 2. Tann, sum ikki roynir at byrgja fyri slíkum brotsverki, verður tó ikki revsaður, um tað hevði sett lív, heilsu ella vælferð hansara ella hjá nærmastu hansara í vanda at skula gera tað.

§ 142. Við sekt ella fongsli í upp til 3 mánaðir verður tann revsaður, sum ikki veitir einum persóni, ið hevur fingið almennan myndugleika tillutaðan, eina hjálp, soleiðis at sleppast kann undan vanlukku ella brotsverki, ið setir annars lív, heilsu ella vælferð í vanda, hóast heitt verður á hann um at veita hjálpina, og hóast hann kundi veitt hana uttan at ovofra seg ella koma sær í stórvegis vanda.

§ 143. (Strikað).”

3. Kapittul 16 verður orðaður soleiðis:

“**Kapittul 16** **Brotsverk í tænaðu ella starvi hjá tí almenna o.a.**”

§ 144. Tann, sum í útinningini av føroyskari, danskari, útlendskari ella millumtjóða tænaðu ella starvi hjá tí almenna av órøttum tekur ímóti, krevur ella letur sær lova gávu ella annan fyrimum, verður revsaður við fongsli í upp til 6 ár.

§ 145. Krevur ella fær nakar, sum virkar í tænaðu ella starvi hjá tí almenna, fyri egnan vinning úrskurð um tænaðgerð, skatt ella avgjald, sum ikki eru skuldkomin, verður hann revsaður við sekt ella fongsli í upp til 6 ár. Er veitingin fingin til vega í góðari trúgv, men verður kortini varðveitt fyri egnan vinning, eftir at viðkomandi er vorðin kunnugur um mistakið, er revsingin sekt ella fongsul í upp til 2 ár.

§ 146. Fremur nakar, sum hevur dómsmyndugleika, ella sum hevur fingið almennan myndugleika at taka avgerð í rættarviðurskiftum hjá privatum, órættvísi í málsavgerð ella málsviðgerð, verður hann revsaður við fongsli í upp til 6 ár.

Stk. 2. Verður gerðin framd við tilætlan um, at onkur skal vera fyri vælferðarmissi, er revsingin fongsul í upp til 16 ár.

§ 147. Hevur onkur fingið álagt at handheva revsimyndugleika hjá statinum, og hann við hesum myndugleika á ólógligan hátt fær onkran at játta seg sekan ella geva frágreiðing ella fremur ólógliga handtøku, fongsling, rannsókn ella inndrátt, verður hann revsaður við sekt ella fongsli í upp til 3 ár.

§ 148. Tá ið onkur, sum hevur fingið dómsmyndugleika ella annan

almennan myndugleika at taka avgerðir í rættarviðurskiptum, ella sum tað liggur á at handheva revsimyndugleika hjá stánum, tilætlað ella av grovum ósketni ikki ger eftir lógarásettari mannagongd fyri viðgerð av einum máli ella eini rættargerð, ella fyri handtøku, fongsling, rannsókn, inndrátt ella tílíkar fyriskipanir, verður hann revsaður við sekt ella fongsli í upp til 4 mánaðir.

§ 149. Hevur onkur fingið álagt at hava eftirlit við fanga ella dómsfullgerð hansara í revsimáli, og hann letur skuldsettan sleppa til rýmingar, forðar fyri dómsfullgerð ella elvir til, at hon verður linari enn ásett, verður hann revsaður við sekt ella fongsli í upp til 3 ár.

§ 150. Tá nakar, sum virkar í tænastrávi ella starvi hjá tí almenna, misnýtir starv sítt at tvinga ein annan til at tola, gera ella lata vera við at gera okkurt, verður hann revsaður við fongsli í upp til 3 ár.

§ 151. Tann, sum eggjar ella viðvirkar til, at persónur, sum er undirskipaður honum í tænastrávi ella starvi hjá tí almenna, fremur brotsverk í hesi tænastrávi, verður revsaður eftir teirri áseting, sum er galdandi fyri brotsverkið, sama um tann undirskipaði kann revsast, ella um hann av misfatan ella øðrum ávum er revsifrúr.

§ 152. Tann, sum virkar ella hevur virkað í tænastrávi ella í starvi hjá tí almenna, og sum av órøttum víðarigevur ella misnýtir trúnaðarupplýsingar, sum hann í hesum sambandi hevur fingið kunnleika um, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 6 mánaðir.

Stk. 2. Verður ásetingin í stk. 1 brotin tilætlað fyri at útvega sær sjálvum ella øðrum vinning, tey ongan rætt hava til,

ella eru tað aðramáta serliga skerpanði umstøður, kann revsingin vaksa til fongsul upp í 2 ár. Sum serliga skerpanði umstøður eru serstakliga at rokna slíkar, har víðarigevingin ella misnýtslan er farin fram undir slíkum umstøðum, at tað elvir øðrum munandi skaða ella hevur við sær serligan vanda fyri tí.

Stk. 3. Ein upplýsing er í trúnaði, tá ið hon við lóg ella aðrari gildugari áseting er nevnd so, ella tá ið tað aðramáta er neyðugt at halda hana loyniliga fyri at varða um munandi umhugsni til almenn ella privat áhugamál.

§ 152 a. Ásetingin í § 152 er á sama hátt galdandi fyri tann, sum annars arbeiðir ella hevur arbeitt við uppgávum, sum verða gjørdar eftir avtalu við almennan myndugleika. Sama er galdandi fyri tann, sum arbeiðir ella hevur arbeitt í telefonfyrirøku, sum tað almenna hevur góðkent.

§ 152 b. Við somu revsing sum í § 152 verður tann revsaður, sum úttinnir ella hevur úttint virksema ella starv sambært almennari tilnevning ella góðkenning, og sum av órøttum víðarigevur ella misnýtir upplýsingar, sum eru í trúnaði við atliti at privatam áhugamáli, og sum hann í nevnda sambandi hevur fingið kunnleika um.

§ 152 c. Ásetingarnar í §§ 152-152 b galda eisini fyri hjálparfólk hjá nevndu persónum.

§ 152 d. Ásetingarnar í §§ 152-152 c galda á sama hátt fyri tann, sum úttan at hava viðvirkað til gerðina av órøttum útvegar sær atgongd til ella nýtir upplýsingar, sum fingnar eru til vega við slíkum lógarbroti.

Stk. 2. Somu revsing fær tann, sum úttan at hava viðvirkað til gerðina av órøttum víðarigevur upplýsingar um heilt privat viðurskipti hjá

einstaklingum sambært § 27 í lögtingslóg um fyrisingarlóg og § 28, stk. 1 í Forvaltningsloven, og sum fingnar eru til vega við broti á §§ 152-152 c.

Stk. 3. Á sama hátt verður tann revsaður, sum uttan at hava viðvirkað til gerðina av órøttum víðarigevur upplýsingar, sum eru í trúnaði við atliti at statstrygdini ella ríkisverjuni.

§ 152 e. Ásetingarnar í §§ 152-152 d fevna ikki um føri, har viðkomandi persónur:

- 1) hevur skyldu til at víðarigeva upplýsingina ella
- 2) av røttum verjir eyðsýnd almenn áhugamál ella egnan ella annars tørv.

§ 152 f. Brot á §§ 152-152 d, tá ið brot einans er framt á privat áhugamál, verða lógsøkt við privatari átalu.

Stk. 2. Almenn átala kann tó verða nýtt, tá tann órættaði biður um tað.

§§ 153-154. (Strikaðar).

§ 155. Misnýtir onkur, sum virkar í tænastu ella starvi hjá tí almenna, starv sítt til at gera seg inn á rættin hjá privatum ella tí almenna, verður hann revsaður við sekt ella fongsli í upp til 4 mánaðir. Verður tað gjørt fyri at vinna sær ella øðrum fyrimum, ið eingin rættur er til, kann revsingin vera upp í 2 ára fongsul.

§ 156. Tá ið onkur, sum virkar í tænastu ella starvi hjá tí almenna, noktar ella letur vera við at halda eina skyldu, sum hoyrir tænastuni ella starvinum til, ella at gera eftir lógligum tænastuboðum, verður hann revsaður við sekt ella fongsli í upp til 4 mánaðir. Uttan fyri hesa áseting eru fólkavald størv.

§ 157. Við sekt ella fongsli í upp til 4 mánaðir verður tann revsaður, sum tá

ið hann virkar í tænastu ella starvi hjá tí almenna, grovliga ella ofta vanrøkir hesi ella er óvandaligur:

- 1) í tænastuni ella starvinum ella
- 2) við at halda tær skyldur, sum hoyra tænastuni ella starvinum til.

Stk. 2. Uttan fyri hesa áseting eru størv, hvørs útinning byggir á almenn val.

§ 157 a. Tá ið revsingin fyri brot á hesa lögtingslóg verður ásett, skal tað roknast sum skerpanði umstøður, at brotið er framt við pínig.

Stk. 2. Brotið er framt við pínig, tá ið tað er framt í føroyskari, danskari, útlendskari ella millumtjóða tænastu ella starvi hjá tí almenna við at gera skaða á annans likam ella heilsu ella við at elva sterka kropsliga ella sálarliga pínslu ella líðing:

- 1) fyri at fáa onkran at geva upplýsingar ella at játta seg sekan,
- 2) fyri at revsa, ræða ella tvinga onkran til at gera, tola ella lata vera við at gera okkurt ella
- 3) orsakað av politisku sannføring hjá viðkomandi, kyn, rasu, húðarliti, tjóðskaparligum ella etniskum uppruna, trúgv, kynsligum samleika ella breki.

§ 157 b. Ásetingarnar í §§ 145-157 galda á sama hátt í úttingingini av útlendskari ella millumtjóða tænastu og starvi hjá tí almenna, um gerðin er fevnd av § 157 a.”

4. Kapittul 17 verður orðaður soleiðis:

“Kapittul 17

Følsk frágreiðing og følsk ákæra

§ 158. Tann, sum gevur falska frágreiðing í rættinum, herímillum gjøgnum fjarsamskifti, verður revsaður við fongsli í upp til 4 ár. Ásetingin er eisini galdandi fyri falska frágreiðing í útlendskum rætti.

Stk. 2. Er falska frágreiðingin einans um slíkt, sum ikki hevur týðning fyri

tað, ið roynt verður at lýsa, kann revsingin minka til sekt.

§ 159. Gevur onkur falska frágreiðing sum skuldsettur í almennum revsimáli ella undir avhoyring í førum, har frágreiðing sambært lógini ikki kann verða kravd, verður hann ikki revsaður. *Stk. 2.* Verður følsk frágreiðing givin undir avhoyring í rættinum í førum, har tann avhoyrði hevði rætt at nokta fyri at geva frágreiðing, kann revsingin minka og undir aðramáta linnandi umstøðum detta burtur.

§ 160. Ger onkur seg sekan í grovum ósketni við at geva óbeina frágreiðing í føri, sum annars hevði verið revsivert sambært § 158 ella § 159, stk. 2, er revsingin sekt ella fongsul í upp til 4 mánaðir.

§ 161. Við sekt ella fongsli í upp til 2 ár verður tann revsaður, sum í føri, ið ikki hoyrir undir § 158, gevur almennum myndugleika falska vátan við trú og heiður ella á líknandi hátíðarligan hátt, har slíkur siður er kravdur ella loyvdur.

§ 162. Tann, sum annars gevur almennum myndugleika óbeina vátan um viðurskifti, sum hann hevur skyldu til at geva frágreiðing um, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 4 mánaðir.

§ 163. Tann, sum aðramáta til brúk í rættarviðurskiftum hjá tí almenna á skrift ella annan lesbaran hátt gevur óbeina vátan ella vissu um nakað, sum hann ikki hevur vitan um, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 4 mánaðir.

§ 164. Tann, sum gevur almennum myndugleika ósannar upplýsingar við tilætlan, at ein ósekur harvið skal verða skuldsettur, dømdur ella má geva seg undir revsirættarlíga rættarfylgju fyri

revsiverd viðurskifti, verður revsaður við fongsli í upp til 6 ár.

Stk. 2. Somu revsing fær tann, sum fyribeinir, bronglar ella burturbeinir prógv ella útvegar falskt prógv við teirri ætlan, at onkur harvið skal verða skuldsettur ella dømdur fyri revsiverd viðurskifti.

Stk. 3. Tann, sum ger eina gerð, sum nevnd í stk. 1 ella 2, við teirri ætlan, at hann sjálvur ella annar samtykkjandi persónur harvið verður skuldsettur, dømdur ella má geva seg undir revsirættarlíga rættarfylgju fyri revsiverd viðurskifti, sum hann ikki hevur framt, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 1 ár.

Stk. 4. Tá ið revsing verður ásett fyri brot á stk. 1, skal dentur leggjast á, hvat ið sermerkir tey revsiverdu viðurskiftini, sum óbeinu upplýsingarnar snúgva seg um, á umstøðurnar, tá ið upplýsingarnar vórðu givnar, og á ta mannminkan, sum er knýtt at tí at lata upplýsingarnar.

Stk. 5. Eftir áheitan frá tí órættaða kann í dóminum verða ásett, at tað almenna skal skipa so fyri, at dómsniðurstøðan og so mikið av dómsgrundgevingunum, sum rættinum tykir vera neyðugt, skulu verða kunngjørdar í einum ella fleiri almennum miðlum.

§ 164 a. Tann, sum ikki upplýsir um viðurskifti, ið avgjørt tala fyri, at ein ósekur er skuldsettur ella dømdur fyri eitt brotsverk, hóast upplýsingarnar kundu verið latnar, uttan at tað hevði sett lív, heilsu ella vælferð hjá honum ella nærmastu hansara í vanda ella hevði elvt til, at hann ella nærmastu hansara sjálv vórðu rættarsøkt fyri brotsverkið, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 1 ár.

§ 165. Tann, sum boðar almennum myndugleika frá revsiverdari gerð, sum ikki er framd, eins og tann, sum til

slíkan myndugleika letur inn falskt klagumál, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 6 mánaðir.”

5. Kapittul 18 verður orðaður soleiðis:

**“Kapittul 18
Gjaldsmiðlabrotsverk**

§ 166. Tann, sum eftirger ella falsar pening fyri at seta hann í umferð sum ektaðan, ella sum við somu ætlan útvegar sær ella øðrum eftirgjørdan ella falsaðan pening, verður revsaður við fongsli í upp til 12 ár.

§ 167. Eins og fyri eftirgerð og falsan verður tann revsaður, sum gevur út eftirgjørdan ella falsaðan pening. Hevur hann tikið ímóti peninginum í góðari trúgv, kann revsingin minka til sekt.

§ 168. Tann, sum gevur út pening, sum hann metir vera eftirgjørdan ella falsaðan, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 3 ár. Hevur hann tikið ímóti peninginum í góðari trúgv, kann revsingin detta burtur.

§ 169. Við sekt verður tann revsaður, sum ger, innflytur ella breiðir út lut, sum í skapi og útbúnaði líkist sera nógv peningi ella øðrum fíggarligum amboði, sum er ætlað at vera í vanligari umferð.

§ 169 a. Við sekt ella fongsli í upp til 1 ár og 6 mánaðir verður tann revsaður, sum av órøttum framleiðir, útvegar ella breiðir út falsaðan elektroniskan pening við teirri ætlan, at hann skal verða nýttur sum ektaður.

Stk. 2. Við falsaðan elektroniskan pening er at skilja gjaldsmiðlar, sum uttan at vera ektaður elektroniskur peningur er egnaður til at verða nýttur sum slíkur.

Stk. 3. Revsingin kann vaksa til fongsul í upp til 6 ár, um talan er um gerð av

serliga grovum slagi, serstakliga orsakað av útinningarháttinum ella støddini á upphæddini.

§ 170. Við sekt ella fongsli í upp til 3 mánaðir verður tann revsaður, sum uttan lógarheimild ger, innflytur ella útgevur handhavaskuldarskjal, sum at síggja til er ætlað at verða nýtt sum gjaldsmiðil manna millum í smærri ella størri bólkum, ella sum trúliga fer at verða nýtt á henda hátt. Uttan fyri hesa áseting eru fremmandir pengaseðlar.”

6. Kapittul 19 verður orðaður soleiðis:

**“Kapittul 19
Skjalafalsan**

§ 171. Tann, sum nýtir falsað skjal til at svika í rættarviðurskiftum, verður revsaður fyri skjalafalsan.

Stk. 2. Við skjal er at skilja skrivlig ella elektronisk fráboðan, ið ber merki útgevarans, og sum sær út at vera ætlað sum prógv.

Stk. 3. Eitt skjal er falsað, tá ið tað ikki stavar frá ámerkta útgevaranum, ella tá ið tað hevur fingið eitt innihald, sum ikki stavar frá honum.

§ 172. Revsingin fyri skjalafalsan er sekt ella fongsul upp í 2 ár.

Stk. 2. Er talan um grova skjalafalsan, ella er hon gjørd ofta, kann revsingin vaksa til fongsul upp í 6 ár.

§ 173. Somu revsing, sum ásett í § 172, fær tann, sum nýtir eitt skjal við ektaðari undirskrift til at svika í rættarviðurskiftum, um undirskriftin við misfatan er útvegað á øðrum skjali ella á skjali við øðrum innihaldi enn tí, sum undirskrivarin ætlaði at skriva undir uppá.

§ 174. Tann, sum í rættarviðurskiftum nýtir eitt ektað skjal sum vátan um annan persón enn tann, sum tað veruliga er vátan um, ella sum

aðramáta nýtir skjalið á ein hátt, sum er í ósamsvari við endamálið við tí, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 6 mánaðir.

§ 175. Tann, sum fyri at svika í rættarviðurskiftum gevur óbeina vátan í almennum skjali ella almennari bók, í privatum skjali ella privatari bók, sum hann hevur skyldu at skriva ella føra sambært lóg ella serligum skyldum, ella sum í læknávátan, tannlæknávátan, ljósmóðurvátan ella djóralæknávátan gevur óbeina vátan um viðurskifti, sum vátanin skal prógva, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 3 ár.

Stk. 2. Á sama hátt verður tann revsaður, sum í rættarviðurskiftum nýtir slíkt skjali ella slíka bók, sum innihaldandi sannleika.

Stk. 3. Ásetingarnar í stk. 1 og 2 eru somuleiðis galdandi, tá ið skjalið ella bókin er skrivað ella førd á øðrum lesbarum miðli.

§ 176. Við sekt ella fongsli í upp til 3 ár verður tann revsaður, sum fyri at svika í samvinnu nýtir lut, sum av órøttum ber alment stempul ella merki, ið skal borga fyri ektleika, slagi, dygd ella nøgd á lutinum.

Stk. 2. Við sekt ella fongsli í upp til 1 ár verður tann revsaður, sum á sama hátt nýtir lut, ið av órøttum ber privat stempul, merki ella aðra tilskilan, ið skal upplýsa um viðurskifti við lutinum, sum hava týðning fyri samvinnuna.

Stk. 3. Nevndu revsing fær eisini tann, ið á sama hátt nýtir lut, har lógliga ásett stempul, merki ella onnur tilskilan er bronglað ella burturtikið.

§ 177. Við fongsli í upp til 8 ár verður tann revsaður, sum nýtir eftirgjørd ella falsað stempulpappír, stempulmerki, postfrímerki og onnur merki, ið váttar, at goldið er fyri almennan skatt ella avgjald. Lutvíst linari revsing fær tann,

sum nýtir áður brúkt pappír ella merki, har ásetta teknið um fyrra brúkið er burturtikið.

Stk. 2. Reglan í § 169 verður á sama hátt brúkt, tá ið talan er um stempulmerki, postfrímerki og líknandi fríanarmiðlar.

§ 178. Við sekt ella fongsli í upp til 2 ár verður tann revsaður, sum fyri at forða onkrum í at fáa sín rætt fyribeinir, burturbeinir ella heilt ella lutvíst ónýtiligger eitt prógv, ið er hóskandi at nýta sum slíkt í rættarviðurskiftum.

§ 179. Tann, sum fyri at svika við mørkum fyri jørð, jarðarrættindum ella rættindum til áir ella vøtn setir upp falskan marknastein ella annað slíkt merki, ella sum flytur, tekur burtur, bronglar ella oyðileggur slíkt merki, verður revsaður við sekt ella fongsli í upp til 3 ár.”

7. Í § 290, stk. 1, 2. pkt. verður aftan á “revsiverdum lógarbroti” sett: “, um ikki gerðin kemur undir § 290 a.”

8. § 290, stk. 2 verður orðað soleiðis: “*Stk. 2.* Revsingin kann vaksa til fongsul í upp til 6 ár, um talan er um serliga grova fæloynd, serstakliga um hon hevur vinnuligan ella professionellan karakter, um uppnáddi ella tilætlaði vinningurin er stórir, ella um eitt størri tal av brotsverkum er framt.”

9. Aftan á § 290 verður sett:

“**§ 290 a.** Fyri hvítvasking verður tann revsaður við sekt ella fongsli í upp til 1 ár og 6 mánaðir, sum leggur um ella flytur pening, ið beinleiðis ella óbeinleiðis er vinningur av revsiverdum lógarbroti, til tess at krógva ella káva út yvir tann ólógliga upprunan.

Stk. 2. Revsingin kann vaksa til fongsul í upp til 8 ár, um talan er um serliga grova hvítvasking, serstakliga um hon hefur vinnuligan ella professionellan karakter, um uppnáddi ella tilætlaði vinningingurinn er stórir, ella um eitt stórri tal av brotsverkum er framt.”

§ 2

Henda lögtingslóg kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjórd.

Kapittul 1. Almennar viðmerkingar

1.1. Orsökir til uppskotið

Á heysti 2015 samtykti Løgtingið at heita á landsstýrið um at dagføra og føroyska revsilógina. Hetta er eitt stórt og rættiliga tíðarkrevjandi arbeiði, og dagføringin av revsilógini verður tí býtt sundur í hóskandi partar. Hetta ger tað samstundis møguligt hjá landsstýrinum og løgtinginum at viðgera dagføringarnar betur og gjøllari bæði másliga og innihaldsliga.

Til nú eru kapitlarnir 24 til og við 29 dagførdir og føroyskaðir.

Eftir ætlan skal arbeiðið at dagføra og føroyska revsilógina verða liðugt í 2021. Í hesum umfarinum eru tað kap. 14: Brotsverk móti almennum myndugleikum, kap. 15: Brotsverk ímóti almennum friði og skilhaldi, kap. 16: Brotsverk í tænastrávi ella starvi hjá tí almenna, kap. 17: Følsk frágreiðing og følsk ákæra, kap. 18: Gjaldsmiðlabrotsverk og kap. 19: Skjalafalsan, sum verða dagførdir og føroyskaðir, harafturat verður onkur minni broyting gjørd aðrastaðni í lógini.

Arbeiðið at føroyska revsilógina verður gjørt í samstarvi við Málráðið, sum vegleiðir í másligum ivamálum, og Revsirættarlaga Ráðið, sum í høvuðsheitum viðger lögfrøðiliga innhaldið og eisini í ávísan mun málið.

Harafturat hava verið ummælisfundir við Etiska Ráðnum, Føroya Advokatfelag, Amnesty International, Føroya Politistafelag, Starvsmannafelaginum, Føroyskum Sjúkrarøktarfrøðingum og MEGD.

Orðalisti við orðingum, sum eru nýttar í hesum uppskotinum, er lagdur við sum fylgiskjal 2.

1.2. Galdandi lóggáva

Kapittul 14

Kapittul 14 viðvíkur brotsverkum ímóti almenna myndugleikanum. Teir almennu myndugleikar, ið verða vardir eftir reglunum í kapitli 14, eru myndugleikar, ið eru partur av føroysku almennu fyrisitingina, her uppií kommunala fyrisitingin, ríkismyndugleikar og alment virksemt annars. Útlendskir myndugleikar eru hinvegin ikki fevndir av verjuni í kapitli 14, uttan so at serlig lógarheimild er fyri hesum. Bert í tann mun gerðin aðramáta er revsiverd, kann revsing verða áløgd.

Kapittul 15

Kapittul 15 viðvíkur almennum ónáðum og ófriði.

Kapittul 16

Kapittul 16 hevur ásetingar um revsiverdar gerðir, sum eru framdar í sambandi við útinnan av tænastrávi ella starvi fyri tað almenna.

Kapittul 17

Kapittul 17 viðger trý sløg av brotsgerðum: Følsk frágreiðing fyri rættinum, følsk vátan fyri almennar myndugleikar og følsk ákæra og klagumál.

Ásetingarnar hava sín uppruna í, at tað er neyðugt hjá einum samfelag at hava álit á teimum upplýsingum, sum verða givnar í rættinum og til fyrisitingina, tí tær eru grundarlag undir avgerðum hjá rættinum og hjá fyrisitingini. Ósannar upplýsingar geva tískil vanda fyri skeivum avgerðum.

Revsingarbæri er tískil knýtt at tí at geva ósannar upplýsingar, hóast avgerðin ikki í ítøkiligá fòrinum er skeiv og í flestu fòrum eisini hóast tað ikki var tilætlað at villeiða.

Kapittul 18

Kapittul 18 viðger falsan og eftirgerð av peningi, sum er eitt serligt slag av fíggjarsviki. Tað serliga við hesum slagi av sviki er, at tann avgerandi misfatanin liggur í, at móttakarinn av óróttum heldur, at falsaði peningurin er ektaður, men tað er einki krav um, at móttakarinn hevur havt tap. Tað krevst tí ikki tilætlan um at ríka seg, men vanligá er tað ætlanin við hesum. Partur av lóggávuni á hesum økinum hevur sín uppruna í millumtjóða sáttmálum um at basa peningafalsan.

Kapittul 19

Kapittul 19 viðvíkur falsan av skjølum. Upprunaliga fevndi kapittulin einans um skjøl, men er broyttur til meira alment at fevna um skjøl, merkir og annað, sum kann nýtast at svika í rættarviðurskiftum.

1.3. Endamálið við uppskotinum

Ætlanin við hesum uppskotinum er at dagføra og fòroyska kapittul 14–19 í revsilógini. Hesir kapitlar fevna um hesi brotsverk:

Kapittul 14: Brotsverk ímóti almennum myndugleikum o.a.

Kapittul 15: Brotsverk ímóti landaskil og friði

Kapittul 16: Brotsverk í tænastu ella starvi hjá tí almenna o.a.

Kapittul 17: Følsk frágreiðing og følsk ákæra

Kapittul 18: Brotsverk viðvíkjandi gjaldsmiðlum

Kapittul 19: Skjalafalsan

Harafaturat verður gjørd onkur dagføring aðrastaðni í lógini.

Í lógaruppskotinum eru tað í høvudsheitum dagføringarnar, ið verða gjøllari lýstar. Harumframt verður greitt frá málsligum valum og ivamálum.

Tá ið støða verður tikin til, hvørjar dagføringar skulu gerast í revsilógini, verður hugt at, hvørjar dagføringar eru gjørdar í donsku revsilógina, frá tí at revsirættarlíga økið kom undir fòroyskt málsræði. Hugt verður at endamálinum við donsku broytingini, og um tað hevur týðning og verður hildið at vera neyðugt at fáa hesa dagføring í Føroyum.

Grundleggjandi eigur bert at lóggjavast, tá ið tað er neyðugt. Hetta er í serligan mun galdandi á revsirættarlíga økinum, tí í flestu fòrum er talan um tyngjandi inntriv mótvegis borgaranum. Tí mugu atlitini, sum tala fyri revsing allatíðina vígast upp ímóti inntrivinum í persónliga frælsið hjá borgaranum. Metast má um, hvørt inntrivið stendur mát við endamálið, sum ætlanin er at røkka við revsiásetingini.

Tað eigur tí eisini at vera gjølla umhugsað, áðrenn revsingin fyri ymisk brotsverk verður skerpað, tí tað er í flestu fòrum trupult at bakka aftur.

Revsirætturinn endurspeglar samfelagið, sum hann virkar í. Nýggju broytingarnar í donsku revsilógina hanga tí neyvt saman við samfelagslígu broytingunum, sum eru farnar fram í Danmark síðstu árinum, har m.a. banda- og rokkrakriminalitetur er vorðin ein stóru trupulleiki eins og trupulleikar við sjálvstýrandi (autonomum) bólkum.

Samfelagsgongdin hevur ikki verið tann sama í Føroyum, og tí má vístast varsemi, tá ið umhugsað verður, hvørjar dagføringar skulu gerast í fòroysku revsilógini.

Um vit í Føroyum skuldu fingið somu trupulleikar sum í Danmark, kann lóggávan broytast rættiliga skjótt, av tí at økið nú er á føroyskum hondum.

1.4. Samandráttur av nýskipanini við uppskotinum

Ætlanin við uppskotinum er í fyrstu syftu at føroyska revsilógina. Yvirskipað hevur tað frá byrjan, tá ið gongd varð sett á arbeiðið at dagføra og føroyska revsilógina, verið ætlanin at royna at nýta eitt mál, sum er lætt at skilja hjá vanligu borgaranum. Tað hevur tó sera stóran týðning, at lógin er nóg neyv. Talan er um ásetingar, sum áleggur borgaranum tyngjandi inntriv og revsing, og atlitid til rættartrygdina vigar tí altíð mest. Tí er sera týðningarmikið, at eingin ivi er um, hvat ið er ásett í lógini.

Fyri Føroya Rætt og politiid hevur tað eisini stóran týðning í mesta mun at kunnu nýta danska rættarvenju, tí nøgdin av málum er ikki tann sama sum í Danmark, og tað kann tí vera torført uppbyggja eina føroyska rættarvenju. Teksturin eigur tí ikki at liggja ov langt frá danska tekstinum.

Málið í kapitlunum 14–19 kann tykjast rættiliga knortlut og ringt at skilja. Talan er um eldri danskar ásetingar, sum hava eitt rættiliga tungt mál, sum smittar yvir á føroysku ásetingarnar. Talan er eisini í stóran mun um ásetingar, sum skulu verja almenn starvsfólk ímóti ymiskum ágangi. Tá ið almenn starvsfólk verða vard, verða mørk samstundis sett fyri vanligu borgaran, og av tí at almennu myndugleikarnir sita við valdið, er neyðugt at vera sera ansin, so mørkini ikki gerast ov trong. Ásetingarnar, serliga í kapitli 14, eru tí ógvuliga neyvar, og hetta ávirkar eisini málið.

Í sambandi við týðingina hevur verið samstarvað við Málráðið um at finna góð føroysk orð fyri hugtøk, vit ikki hava havt føroysk heiti til frammanundan, ella heiti, sum virka tung og trupul at skilja. Tað hevur eisini verið samskipt við Málráðið um onnur málslig ivamál.

Í sambandi við, at arbeiðið at føroyska revsilógina byrjaði, varð samstundis farið undir at gera orðalista við nýggjum orðum og hugtøkum úr lógini. Orðalistin er dagfördur við orðingum, sum eru komnar afturat í hesum uppskotinum, og er lagdur við sum fylgiskjal 16.

Umframt at føroyska revsilógina eru eisini gjørdar uppskot til neyðugar dagføringar av lógini.

Kapittul 14

§ 119 gevur persónum, sum virka í almennari tænastu ella í almennum starvi, eina serliga revsirættarlaga verju móti harðskapi og hóttanum. Broytingin hevur við sær, at virkisøkið fyri § 119, stk. 1 verður víðkað á tveimum økjum.

Í fyrstu syftu verður ásetingin víðkað til eisini at fevna um hóttanir um harðskap, sum verða settar fram gjøgnum triðjamann, umframt hóttanir, sum verða settar fram alment ella við tilætlan um stóra útbreiðslu.

Harafturat verður ásett, at tað skal roknast sum skerpani umstøður, um gerðin er framd ímeðan ella í beinleiðis framhaldi av, at tað í økinum verða gjørdar grovar ónáðir á almennum staði, ella at gerðin er framd ímóti viðkomandi í frítíðini hjá honum.

Broytingin hevur við sær, at hóttanir, sum verða settar fram gjøgnum triðjamann, hóast gerningsmaðurin ikki hevur biðið triðjamannin um at seta hóttanina fram, verða forboðnar, um gerningsmaðurin átti at skilt, at hóttanin fór at vera borin víðari.

Broytingin hevur eisini við sær, at hóttanir, sum verða settar fram í fjølmiðlunum, á alnetinum og á almennum fundum, men ikki beinleiðis ímóti tí hótta persóninum, verða fevndar av § 119.

Broytingin í § 124 hevur við sær, at ásetingarnar verða gjøllari útgreinaðar og greiðari.

Í § 127 er ein áseting, sum viðvíkur tí, sum sleppur sær undan hertænastu ella elvir ella viðvirkar til, at ein herskyldigur ikki heldur herskyldu sína ella eggjar herskyldigum ella øðrum persónum, sum hoyra til hervaldið, ikki at akta tænaðstjóð.

Av tí at Føroyar ikki hava hervald og greitt hava meldað út, at tað ikki er ynskilig við hervaldi í Føroyum, verður skotið upp at strika hesa áseting.

Kapittul 16

§ 152 b viðvíkur tí, sum úttinnir ella hevur úttint virksema ella starv sambært almennari tilnevning ella góðkenning, og sum av órøttum letur øðrum ella misnýtir upplýsingar, sum eru í trúnaði.

Í stk. 2 verður ásett, at tann, sum virkar ella hevur virka í starvi á “De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor” verður revsaður á sama hátt sum ásett í § 152.

Av tí at Føroyar ikki eru limir í ES, verður ikki mett, at hendan áseting er neyðug. Skotið verður tí upp at strika ásetingina.

§ 157 a viðvíkur píning (tortur).

Tá ið kapittul 27 varð broyttur, vórðu eftir áheitan frá MEGD persónar, sum bera brek, tiknir við í persónsbólkin, sum er vardur ímóti haturstalu í § 266 b.

Orsøkirnar, sum kunnu vera grund til píning, og sum verða nevndar í § 157a, stk. 2, nr. 3, eru tær somu sum í § 266 b.

Tað verður tí mett beinast at broyta § 157 a.

Kapittul 17

§ 158 viðvíkur falska frágreiðing í rættinum. Ásetingin er eisini galdandi fyri falska frágreiðing í utlenskum rætti.

Í stk. 2 verður ásett, at følsk frágreiðing fyri “De Europæiske Fællesskabers Domstol” verður revsað á sama hátt sum í stk. 1.

Av tí at Føroyar ikki eru limir í ES, verður ikki mett, at hendan áseting er neyðug. Skotið verður tí upp at strika ásetingina.

§ 164, stk. 1 viðvíkur tí, sum gevur almennum myndugleika ósannar upplýsingar við tí í huga, at ein ósekur harvið skal verða skuldsettur, dømdur ella geva seg undir revsirættarlaga rættarfylgju fyri revsiverd viðurskifti.

Broytingin hevur við sær, at eitt nýtt stk. 4 verður innsett, har ásett verður, at tá ið revsing skal ásetast fyri brot á § 164, stk. 1, skal dentur leggjast á hvat sermerkir tey revsiverdu viðurskiftini, sum óbeinu upplýsingarnar snúgva seg um, á umstøðurnar, tá ið upplýsingarnar vórðu givnar, og á ta eyðmýking, sum er knýtt at tí at lata upplýsingarnar.

Broytingin í § 164 hongur serliga saman við følskum ákærum um neyðtøku og kynsligt brotsverk móti børnum.

Hesi mál hava í nógvum førum fá ítøkilig prógv, og ofta stendst orð móti orði. Kanningar í Danmark hava víst, at tað er trupult at síggja mun á sonnum og følskum ákærum um neyðtøku, og at tann falskt ákærði tí er í vanda fyri at koma undir eina sera víðfevnda rannsakan.

Tann ákærði er eisini í vanda fyri at fáa langa fongsulsrevsing. Harumframt er tann ákærði í tílíkum máli ofta fyri umfatandi stigma í samfelagnum, eisini hóast tað seinni kemur fram, at ákæran var følsk.

Hetta talar fyri at skerpa revsingina, tá ið talan er um ósannar ákærun um t.d. neyðtøku og kynsligt brotsverk móti børnum.

Aðrar dagføringar

Í § 290, sum viðvíkur fæloynd (hæleri), verður innsett ein tilskilan til nýggju ásetingina § 290 a.

Harafturat verður orðingin í stk. 2 broytt, so hon samsvarar við § 290 a.

Í § 290 a verður sett ein nýggj, serlig áseting um fæloynd, sum viðvíkur hvítvaski.

Ásetingin hevur sín uppruna í ES-ásetingum og í tilmæli frá Financial Action Task Force (FATF) til Danmarkar í 2017.

Altjóða rákið á hesum øki er greitt. Alt meira verður gjørt fyri at forða fyri hvítvasking av peningi, og Føroyar eiga tí ikki at standa aftan fyri sambærilig lond, hvat hesum viðvíkur.

1.5. Ummæli og ummælissskjal

Uppskotið hevur verið til ummælis hjá: Føroya Rætti, Føroya Landfúta, Kriminalforsorgini, Uttanríkis- og vinnumálaráðnum, Fíggjarmálaráðnum, Fiskimálaráðnum, Almannamálaráðnum, Heilsu- og innlendismálaráðnum, Mentamálaráðnum, Samferðslumálaráðnum, Kommunufelagnum, Føroya Fróðskaparsetri, Etiska ráðnum, Føroya Advokatfelag, MEGD, Føroya Politistafelag, Sosialráðgevarafelag Føroya, Starvsmannafelagnum, Føroyskum Sjúkrarøktarfrøðingum, Føroya Lærarafelag, Føroya Pedagogfelag, Vørn, TAKS, Almannerkinum, Vinnuhúsinum, Felagnum Peningastovnar og Amnesty International.

Lógaruppskotið er eisini lagt alment fram á heimasíðuni hjá Løgmannsskrivstovuni.

Harafturat hava verið hildnir ummælisfundir við Etiska Ráðnum, Føroya Advokatfelag, Amnesty International, Føroya Politistafelag, Starvsmannafelagnum, Føroyskum Sjúkrarøktarfrøðingum, Føroya Lærarafelag, Føroya Pædagogfelag og MEGD.

Uppskotið hevur eisini verið lagt fyri Revsírættarlíga Ráðið, sum ikki hevur havt serligar viðmerkingar.

Hesi hava sent ummælissskriv: Føroya Landfúti, Fíggjarmálaráðið, Fiskimálaráðið, Almannamálaráðið, Heilsu- og innlendismálaráðið, Mentamálaráðið, Kommunufelagið, MEGD, Føroya Politistafelag, Fakfelagssamstarvið (Starvsmannafelagið, Føroyskar Sjúkrarøktarfrøðingar, Føroya Lærarafelag, Føroya Pedagogfelag, Akademikarafelag Føroya og Havnar Arbeidsskivinnufelag), Vørn, Almannerkið og Vinnuhúsið.

Fiskimálaráðið, Almannamálaráðið, Heilsu- og innlendismálaráðið, Mentamálaráðið, Føroya Politistafelag, Vørn, Almannaverkið, og Vinnuhúsið hava ongar viðmerkingar til lógaruppskotið.

Føroya Rættur metir, tíðin hefur verið ov knøpp til at gera viðmerkingar til eitt rættiliga umfatandi tilfar. Føroyar Rættur viðmerkir tó uppá fyrispurning um nýtsluna av orðunum “stat” og “ríki”, at í slíkari grundleggjandi lóggávu sum revsilógini má verða gingið út frá, at orðini ikki eru tilvildarlíga vald. Statur og ríkið eru ikki tað sama í donskum máli og eiga tí ikki at umsetast til sama orð uttan nærri frágreiðing. Mælt verður til at nýta statur og ríkið í føroyska tekstinum.

Hetta er í flestu førum tikið til eftirtektar, og frágreiðing er í serligu viðmerkingunum til allar ásetingar, har hesi hugtøk verða nevnd.

Føroya Landfúti hefur gjørt viðmerkingar til orðið trygdarvarðhaldsfonglaður, sum hann ikki metur vera heppið valt, av tí at “forvaring” er ein ikki tíðarbundin revsing, sum verður dømt fyri eitt ógvuliga álvarsligt brotsverk, har persónurin verður mettur at vera ógvuliga vandamikil, meðan “varetægt” hinvegin er ein fyribils frælsistøka, sum er ásett av rættinum, fyri ein persón, sum ikki neyðturviliga er sekur í nøkrum ella dømdur fyri nakað.

Til hetta er at viðmerkja, at orðini “varetægt” og “forvaring” upprunaliga hava næstan somu týðning á donskum.

Á føroyskum eitur “varetægtsfængslet” varðhaldsfongslaður. Sambært Sprotanum merkir “varðhald” varðveitsla ella goymsla.

Í uppskotinum er “Forvaringsanbragt” týtt til “trygdarvarðhaldsfongslaður”. Í serligu viðmerkingunum er gjørt vart við, at við hesum verður meint ein ikki tíðarbundin revsing, sum verður dømd fyri eitt ógvuliga álvarsligt brotsverk.

Føroya Landfúti hefur eisini gjørt viðmerkingar til, at § 152 b, stk. 2 og § 158, stk. 2 eru strikað, uttan at greitt er nærri frá, hvat liggur aftan fyri hesa broyting.

Hetta er gjørt, tí ásetingarnar ikki tykjast at vera neyðugar í Føroyum. Samstundis er greitt nærri frá, hvat liggur aftan fyri broytingina í serligu viðmerkingunum.

Føroya Landfúti hefur ikki aðrar viðmerkingar til uppskotið.

Fíggjarmálaráðið tekur undir við, at nýggj áseting um hvítvask verður sett inn í § 290 a. Mett verður, at altjóða rákið er greitt á hesum øki, og at alt meira verður gjørt fyri at forða fyri hvítvasking av peningi. Tí eiga Føroyar ikki at standa aftan fyri sambærilig lond. Tað verður eisini gjørt vart við, at Føroyar nú er limur í Global Forum og í ár koma undir review. Tá verður millum annað hugt at lóggávuni um hvítvask í Føroyum, og tá verður mettt at vera gott at kunna vísa á, at revsiásetingarnar á økinum viðvíkjandi hvítvaski eru á hædd við tær í Danmark.

Fíggjarmálaráðið hefur ikki aðrar viðmerkingar til uppskotið.

Kommunufelagið hefur ikki viðmerkingar til aktuella innihaldsligu broytingarnar, men vísir til áður gjørdar viðmerkingar til broytingar í revsilógini í 2016 og 2018.

Kommunufelagið metti ták, at tað átti at verða gjørt meira burturúr at lýsa yvirskipað, hvørjar ætlanir eru á revsirættarlíga økinum, og á hvønn hátt uppskotið var ein partur av eini yvirskipaðari ætlan á økinum. Kommunufelagið mælti eisini til at steðga á við ætlaðu broytingunum í revsilógini og í staðin raðfesta arbeiðið við at gera eina heilt nýggja revsilóg.

Løgmansskrivstovan viðmerkti ták, at uppskotið var partur av einari 5 ára ætlan, har ætlanin var fyrst at dagføra og føroyska kapitlarnar í serlíga partinum í revsilógini og síðani kapitlarnar í almenna partinum.

Eftir ætlan verður arbeiðið liðugt í 2021.

Tað er ógvulíga drúgt arbeiði at gera eina heilt nýggja revsilóg. Tað er arbeiði, sum tekur nógv ár, júst tí at tilgongdin má leggjast neyvt til rættis, broytingarnar mugu umhugsast gjølla, og nógvir ymiskir myndugleikar og bólkar mugu vera uppi í arbeiðnum. Tí verður verandi lóggáva fyrst dagførd og føroyskað, sum í sær sjálvum er eitt stórt og rættilíga tíðarkrevjandi arbeiði. Dagføringin av revsilógini er býtt sundur í hóskandi partar soleiðis, at til ber hjá landsstýrinum og lögtinginum at viðgera dagføringarnar betur og gjølligari, bæði máslíga og innihaldslíga.

Samstundis verður roynt at fáa viðkomandi partar við í arbeiðið við at hava hoyringsfundir, har greitt verður frá uppskotinum, umframt at senda uppskotið víða til hoyringar.

Tá arbeiðið við at týða og dagføra revsilógina er liðugt, eigur at verða umhugsað at skipa fyri ráðstevnu, har viðgjørt verður, hvar eitt samfelag sum tað føroyska eigur at leggjast seg revsirættarlíga. Eisini kann hugsast, at ein arbeiðsbólkur verður settur at endurskoða, hvussu føroyska revsilógin eigur at síggja út.

Revsirætturin endurspeglar samfelagið, sum hann virkar í, og tí eigur føroyska revsilógin at lagast til føroyska samfelagið.

Í fyrstu syftu verður tó arbeitt við at týða revsilógina til føroyskt og at gera neyðugar dagføringar, sum í sjálvum sær er eitt stórt og rættilíga tíðarkrevjandi arbeiði.

Hetta uppskotið er, eins og tey undanfarnu, gjørt í samstarvi við Málráðið, sum hevur vegleitt í máslígu ívamálum, og revsirættarlíga ráðið sum hevur sagt sína hugsan um lögfrøðilíga málið og innihaldið.

MEGD tekur undir við broytingunum í revsilógini og tekur eisini undir við teimum dagføringum, sum Løgmansskrivstovan hevur mett ikki vera viðkomandi fyri føroyska samfelagið.

MEGD ger eisini vart við áhugaverdan spurdóm, sum varð reistur á hoyringsfundinum, at kjakast eigur at verða um, hvørt samfelagslígi ágóðin er størri við at binda um heilan fingur og seta inn við fyríbyrging tíðlíga og soleiðis minka um lógarbrot og tørvin á revsing seinni í lívinum.

Til endans minnir **MEGD** á grein 13, stk. 2 í ST sáttmálanum um at tryggja fólki, ið bera brek, at tey fáa brúkt rættarskipanina og grein 15, stk. 2 um, at límalondini skulu taka øll

munadygg stig viðvíkjandi lóggávu, fyrisiting, rætti og øðrum til tess at forða fyrri, at fólk, ið bera brek, verða pínd ella miskunnarleyst, ómenniskjaliga ella niðrandi viðfarin ella revsað.

Fakfelagssamstarvið fegnast um at vera boðin til hoyringsfund um broytingarnar í revsilógina. Tey fegnast um at rættartrygdin verður styrkt hjá alment settum starvsfólkum og virðismeta at luttaka á hoyringsfundum. Tað hevur týdning fyrri fakfeløgini at kunna seta spurningar til lógarbroytingar, ið kunnu hava ávirkan á limir hjá feløgunum.

Kapittul 2. Avleiðingarnar av uppskotinum

2.1. Fíggjarligar avleiðingarnar fyrri land og kommunur

Uppskotið hevur ongar fíggjarligar avleiðingar fyrri land og kommunur.

2.2. Umsitingarligar avleiðingar fyrri land og kommunur

Uppskotið hevur ongar umsitingarligar avleiðingar fyrri land og kommunur

2.3. Avleiðingar fyrri vinnuna

Uppskotið hevur ongar avleiðingar fyrri vinnuna.

2.4. Avleiðingar fyrri umhvørvið

Uppskotið hevur ongar avleiðingar fyrri umhvørvið.

2.5. Avleiðingar fyrri serstøk øki í landinum

Uppskotið hevur ongar avleiðingar fyrri serstøk øki í landinum.

2.6. Avleiðingar fyrri ávísar samfelagsbólkar ella felagsskapir

Við tað at revsilógin nú verður á føroyskum, verður lættari hjá øllum borgarum at lesa og nema sær kunnleika til revsilógina.

2.7. Millumtjóðasáttmálar á økinum

Tað eru ikki millumtjóðasáttmálar á økinum.

2.8. Tvørgangandi millumtjóðasáttmálar

Evropiski mannarættindasáttmálin, EMRS

Í sambandi við broytingina í § 119, stk. 1 verður virkisøkið víðkað, so at tann, sum antin við harðskapi ella við hóttan um harðskap ella sum alment ella við tilætlan um stóra útbreiðslu setir fram hóttan um harðskap verður fevndur.

Við ætlaðu broytingini fer tað ikki longur at vera ein treyt, at hóttanin er sett fram beinleiðis ímóti varda persóninum. Broytingin hevur við sær, at virkisøkið verður víðkað, soleiðis at hóttanir, sum meira alment eru egnaðar at kunna koma til kunnleika hjá varda persóninum, verða fevndar av ásetingini.

Ásetingin fer harafturat at fevna um hóttanir, sum verða settar fram gjøgnum triðjamann, um ætlanin er, at hóttanin verður borin víðari til varda persónin, hóast gerningsmaðurin ikki hevur biðið triðjamann um at seta hóttanina fram.

Ásetingin fer eisini at fevna um hóttanir, sum verða settar fram alment ella við stórari útbreiðslu í hyggju. Hetta kunnu t.d. vera hóttanir, sum verða settar fram í fjølmiðlunum, á alnetinum og

á almennum fundum. Eisini hóttanir, sum verða settar fram á almennum kjaksíðum og á bloggum á alnetinum mugu sum høvuðsregla metast at vera fevndar.

Harafturat verður ásett, at tað skal roknast sum skerpani umstøður, um gerðin er framd ímeðan ella í beinleiðis framhaldi av, at tað í økinum verða gjørdar grovar ónáðir á almennum staði, ella at gerðin er framd ímóti viðkomandi í frítíðini hjá honum.

Hetta kann hava við sær, at ein størri revsing verður ásett fyri tílík brotsverk, tó innan fyri verandi revsikarmur.

Av tí at føroyska samfelagið er so lítið, og fólk tí kennast betur enn í einum størri samfelag, verður mett, at hóttanir lættari gerast varda persóninum kunnigar, og at fólk í almennum starvi ella tænastu í ein ávísan mun eru meira útsett enn í einum størri samfelag.

Tann møguliga hægri revsingin verður tí mett at standa mát við lógarbrotið.

Tað verður innsett ein nýggj áseting um hvítvask í § 290 a, sum hevur við sær, at revsingin fyri serliga grovt hvítvask kann vaksa til fongsul upp í 8 ár.

Ásetingin hevur sín uppruna í ES-ásetingum og í tilmæli frá Financial Action Task Force (FATF) til Danmarkar í 2017.

Revsirramman ger tað samstundis møguligt at gera inntriv í fráboðanarloyndina sambært kap. 70 a í rættargangslógini.

Av tí at altjóða rákið á hesum øki er klárt, og alt meira verður gjørt fyri at forða fyri hvítvasking av pening, verður mett, at inntrivið stendur mát við lógarbrotið.

Sáttmáli Sameindu Tjóða um rættindi hjá einstaklingum, ið bera brek

Lógaruppskotið hevur jaligar avleiðingar fyri rættindi hjá einstaklingum, ið bera brek, tí at hesin persónsbólkur verður fevndur av ásetingini viðvíkjandi pínung.

2.9. Markaforðingar

Tað eru ikki kendar markaforðingar á økinum.

2.10. Revsing, útpanting, sektir ella onnur størri inntriv

Sum viðgjørt undir nr. 2.8 *Evropiski mannarættindasáttmálin* hevur lógaruppskotið við sær, at revsirramman fyri grovt hvítvask verður 8 ár. Ásetingin hevur sín uppruna í ES-ásetingum og í tilmæli frá FATF, sum mett verður at hava stóra týdning at Føroyar at fylgja.

2.11. Skattir og avgjöld

Ongar ásetingar eru um skattir og avgjöld.

2.12. Gjöld

Ongar ásetingar eru um gjöld.

2.13. Áleggur lógaruppskotið fólki skyldur?

Lógaruppskotið leggur ikki skyldur á fólk.

2.14. Leggur lógaruppskotið heimildir til landsstýrismannin, ein annan enn landsstýrismannin ella til kommunur?

Lógaruppskotið leggur ongar heimildir til aðrar landsstýrismenn ella til kommunur.

2.15. Gevur lógaruppskotið almennum myndugleikum atgongd til privata ogn?

Lógaruppskotið gevur ekki almennum myndugleikum atgongd til privata ogn.

2.16. Hevur lógaruppskotið aðrar avleiðingar?

Nei

2.17. Yvirlit yvir avleiðingarnar av uppskotinum

	Fyri landið ella landsmyndugleikar	Fyri kommunalar myndugleikar	Fyri pláss ella øki í landinum	Fyri ávísar samfelagsbólkar ella felagsskapir	Fyri vinnuna
Fíggjarligar ella búskaparligar avleiðingar	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Umsitingarligar avleiðingar	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Umhvørvisligar avleiðingar	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Avleiðingar í mun til altjóða avtalur og reglur	Nei	Nei	Nei	Ja	Nei
Sosialar avleiðingar			Nei	Ja	

Kapittul 3. Serligar viðmerkingar

3.1. Viðmerkingar til ta einstøku greinina

Til § 1

Ætlanin við hesum lógaruppskotinum er í høvuðsheitum at føroyska revsilógina umframt at gera onkrar smávegis dagfóringar av lógini. Tað eru tí einans broytingarnar, sum verða viðgjørðar, umframt at greitt verður frá teimum førum, har málslig ivamál hava verið.

Í sambandi við, at revsilógin verður føroyskað, skal verða gjørt vart við, at tað ikki er ætlanin, at føroyski teksturin innihaldsliga skal víkja frá danska tekstinum uttan í teimum førum, har føroysk viðurskifti hava gjørt, at onkrar ásetingar í danska tekstinum ikki eru tiknar við. Í hesum førum verður tað greitt tilskilað í serligu viðmerkingunum.

Til nr. 1

§ 119, stk. 1

Í § 119 er ein serlig revsirættarlig verja av persónum, sum virka í tænavu ella starvi fyri hitt almenna. Orsøkin til, at tað hevur verið hildið at vera neyðugt við eini slíkari serligari verju, er, at fólk, sum umboða almennar myndugleikar, eru í serligum vanda fyri álopi og tí hava tørv á eyka verju móti tí vanda fyri harðskapi og hóttanum, sum embætið hevur við sær, haruppið ótarnað at útinna uppgávur sínar.

Verjan í stk. 1 fevnir m.a. um politistar, ákærar, dómárar, fangavørðar, lærárar og námsfrøðingar á almennum og kommunalum stovnum, sjúkrarøktarfrøðingar, læknar, heilsufrøðilig starvsfólk, sosialráðgevar, málsviðgerar, kommunalar bussførárar og parkeringarvørðar.

Verjan fevnir eisini um fólk, sum starvast í privatum fyrítøkum, sum eftir avtalu gera uppgávur fyri tað almenna, og har starvið kann javnmetast við útinnan av almennari tænavu. Hetta kann t.d. vera bussførárar, sum starvast hjá eini privatari fyrítøku, ella starvsfólk á sjálvsognarstovnum, sum verða ríknir við almennari fígging.

§ 119 fevnir um føri, har nevndu fólk eru fyri harðskapi ella hóttanum um harðskap í arbeiðstíðini, ímeðan teir útinna tænavuskyldu ella starvsskyldu sína, eftir arbeiðstíð, tá ið viðkomandi má metast at at útinna tænavuskyldu ella starvsskyldu sína, umframt eftir arbeiðstíð í sambandi við tænavuna.

Ásetingin fevnir vanliga ikki um hóttanir, sum eru settar fram gjøgnum triðjamann.

Skotið verður upp at víðka virkisøkið fyri § 119, stk. 1 soleiðis, at tann, sum antin við harðskapi ella við hóttan um harðskap, ella sum alment ella við tilætlan um stóra útbreiðslu setir fram hóttan um harðskap, verður fevndur av ásetingini.

Við ætlaðu broytingini fer tað ikki longur at vera ein treyt, at hóttanin er sett fram beinleiðis í móti varda persóninum. Broytingin hevur við sær, at virkisøkið verður víðkað, soleiðis at hóttanir, sum meira alment eru eignaðar at kunna koma til kunnleika hjá varda fólkíð, verða fevndar av ásetingini.

Tað vil siga, tá ið hóttanin er sett fram:

- 1) beinleiðis í móti tí varda fólkínum,
- 2) gjøgnum triðjamann við ætlanum um, at hóttanin skal berast víðari til varda fólkíð,
- 3) alment ella
- 4) við stórari útbreiðslu í hyggju.

Ásetingin fer framvegis at fevna um beinleiðis hóttanir ímóti varda persóninum t.d. persónliga, í telefonsamrøðu, í brævi, telduposti, smsi ella tílkum.

Ásetingin fer harafturat at fevna um hóttanir, sum verða settar fram gjøgnum triðjamann, um tað er tilætlað til, at hóttanin verður borin víðari til varda persónin, hóast gerningsmaðurin ikki hevur biðið triðjamann um at seta hóttanina fram. Helst hevur tað verið tilætlað, at hóttanin skal berast víðari, um hon verður sett fram fyri starvsfelagar ella tey nærmastu hjá varda persóninum, her uppi í hjúnafelaga, maka, foreldur, børn og systkin. Eftir umstøðunum kunnu eisini skyldfólk longri úti, nærsvágð og minni fast samlív vera fevnd.

Ásetingin fer eisini at fevna um hóttanir, sum verða settar fram alment ella við stórari útbreiðslu í hyggju. Tað kunnu t.d. vera hóttanir, sum verða settar fram í fjølmiðlunum, á alnetinum og á almennum fundum. Eisini hóttanir, sum verða settar fram á almennum kjaksíðum og á bloggum á alnetinum mugu sum høvuðsregla metast at vera fevndar.

Markið fyri, nær ein hóttan er sett fram alment ella við stórari útbreiðslu í hyggju, skal skiljast á sama hátt sum markið fyri hesum í § 266 b í revsilógina.

Hóttanir, sum verða settar fram í einum lokaðum skara, eru hinvegin vanliga ikki fevndar av ásetingini. Tað má tó altíð gerast ein ítøkilig metan av, um talan er um ein lokaðan skara.

Tað verður harafturat sett inn eitt nýtt punktum sum áseting, at við broti á § 119, stk. 1 skal tað roknast sum skerpanði umstøður, um gerðin er framd, ímeðan ella sum beinleiðis framhald av, at tað í økinum verða gjørdar grovar ónáðir á almennum staði, ella at gerðin er framd ímóti viðkomandi í frítíðini hjá honum.

Við grovar ónáðir á almennum staði verður meint við slíkar ónáðir móti almennum friði og skilhaldi sum nevnt í § 134 a. Tað kann t.d. vera ónáðir í sambandi við fót bóltsdystir, gøtuófrið í sambandi við mótmælisgongur og ófrið í størri bólkum av fólki.

Fyri at skerpanði umstøður skulu kunna nýtast, skal gerningsmaðurin hava havt ætlanir um, at tílíkar grovar ónáðir móti almennum friði og skilhaldi vórðu gjørdar.

Ásetingin kann nýtast, hóast viðkomandi ikki hevur beinleiðis verið viðí ófriðinum og tí ikki kann revsast fyri brot á § 134 a. Um viðkomandi kann revsast fyri brot á § 134 a, skal tað revsast í samanstoyti fyri báðar ásetingarnar sambært § 88 í revsilógini.

Skerpanði umstøðurnar kunnu bert nýtast, um brotið og grovu ónáðirnar móti almennum landaskili og friði hanga saman bæði í tíð og landfrøðiliga.

Føri, har eitt fólk setir fram hóttanir móti fólki í almennari tænastru, áðrenn grovu ónáðirnar ímóti friði og skilhaldi eru gjørdar, eru eisini fevndar av ásetingini. Føri, har gerðin verður gjørd í beinleiðis framhaldi av, at tað í økinum verða gjørdar grovar ónáðir, t.d. um persónurin er á veg burtur frá staðnum, eru eisini fevnd.

Framferð, sum er fevnd av skerpanði umstøðunum, er t.d. ein bólkur av ungum, sum sperra ein veg við nógvari ferðslu við bingjum, sum eldur verður settur í. Tá ið sløkkiliði kemur at sløkkja eldin, blakar ein av teimum ungu glasfløsku eftir einum av sløkkiliðsmónum. Eitt annað dømi er, at ein størri bólkur av maskeraðum fólki loypur á politiið við at steina og skjóta kanónsløg í sambandi við eina mótmælisgongu .

Við *í frítíðini* meinast, at harðskapurin fer fram ella hóttanirnar verða settar fram móti varda fólkinum uttan fyri arbeiðstíð ella á privata økinum.

Ásetingin fevnir vanliga um hóttanir, sum verða settar fram móti varda fólkinum við privata bústaðin, á veg til og úr arbeiði, í sambandi við privat innkeyp, gongutúrar o.a.

Ásetingin fevnir vanliga eisini um hóttanir, sum verða settar fram á privatari telefon, postadressu, teldupostadressu ella á einum vanga á sosialu miðlunum ella títíkum, tí hóttanirnar mugu metast at vera settar fram á privata økinum, sama um varda fólkið er til arbeiðis ella ikki.

Hóttanir, sum verða settar fram móti næstringum hjá varda fólkinum, íroknað hjúnafelegi ella barn, t.d. tí hetta fólkið opnar hurðina ella tekur telefonina, eru eisini fevndar av skerpanði umstøðunum.

Hóttanir, sum verða settar fram alment, men ikki móti varda fólkinum, t.d. á alnótini, í miðlunum ella líknandi, eru vanliga ikki fevndar av skerpanði umstøðunum. Tí hesar hóttanir kunnu ikki metast at vera settar fram móti varda fólkinum í frítíð tess.

Í sambandi við týðingina av kapitli 14 hevur spurningurin um, hvussu “*offentlig tjeneste eller hverv*” best kann týðast, verið reistur. Málráðið metir ikki, at tey kunnu finna nakra betri orðing enn “*almenn tænasta ella starv*”. Hetta er tískil orðingin, ið verður nýtt.

§119, stk. 2

Í sambandi við týðingina av kapitlunum 14 til 19 varð samskipt við Málráðið um, hvussu hugtøkini “Stat” og “Rige” skulu skiljast, og hvussu hesi hugtøk best vera týdd. Málráðið svaraði soleiðis:

“Eg fá ikki sagt so nógv annað um stat og rige, enn at vit í Føroyum ofta brúka *ríki* um viðurskipti, sum vit hava felags við Danmark, og har danskarar ofta brúka *stat*, men *land* um líknandi viðurskipti her heima, t.d. *ríkisfyrising: landsfyrising*. Í FO tykjast *ríki* og *statur* at merkja tað sama. Á netinum eru bæði *statens sikkerhed* og *rigets sikkerhed* rættiliga vanlig, men eg dugi ikki at síggja nakran merkingarmun.”

Spurningurin varð eisini tikin upp í Revsirættarlaga Ráðnum, har mett varð, at oftast er hugtakið “stat” knýtt at valdsbygnaðinum, meðan “rige” hevur eina meira landafrøðiliga merking.

Føroya rættur hevur síðani viðmerkt, at í slíkari grundleggjandi lóggávu sum revsilógini má gangast út frá, at orðini ikki eru tilvildarliga vald. “Statur og ríki eru ikki tað sama á donskum og eiga tí ikki at umsetast til sama orð uttan nærri frágreiðing.”

Í flestu førum er “stat” tí týtt til “statur” og “rige” til “ríki”.

Her er talan um “statens straffemyndighed” og hetta er tí týtt til: “revsimyndugleika hjá statinum”.

§ 124, stk. 1

Sambært ásetingini er revsingin fyri at flýggja sum handtikin ella fongslaður sekt ella fongsul í upp til 2 ár. Broytingin hevur við sær, at tann, sum er varðhaldsfongslaður sambært § 35 í útlendingalógini ella frælsisskerdur sambært § 36 í útlendingalógini, er undantikin hesum.

Broytingin er bert ein staðfesting av verandi rættarstöðu, har tað framgongur av viðmerkingunum til § 124, stk. 1, at hesi eru undantikin.

Ivi var um, hvussu “flygte” best verður týtt, og um vit skuldu brúka “rýma” ella “flýggja”. Til hetta hevur Málráðið svara:

“ Ein vissur merkingarmunur er millum *flygte* og *undvige*, sjálvt um merkingarnar umskarast (*fangen flygtede fra fængslet: fangen undveg fra fænglet*). Um tann merkingarmunurin hevur týdning fyri hasa lógina, eitt nú revsingar, veit eg ikki. Hevur tað ikki lögfrøðiligan týdning, er eingin grund at gera mun millum *flýggja* og *rýma*, men eftir míni fatan merkja tey ikki altíð tað sama. Tá ið sagt verður, at handverkarar rýma úr Føroyum, tí teir tjena meira aðrastaðni, ber neyvan til at siga, at teir rýma undan nøkrum, men kanska heldur til nakað. Ein munur millum hasi orðini er, at vit vanligja flýggja undan onkrum, meðan tað ikki altíð er galdandi fyri rýma.”

Vit hava tí valt at nýta “flýggjar” í hesum førinum, av tí at her er talan um at flýggja undan onkrum.

§ 124, stk. 2

Her var spurningurin, hvussu best verður týtt “*hjælper en sådan person at undvige*” og “*den undvegne*”. Her er talan um at rýma til nakað. Málráðið metti, at ein neyvari týdning av “*undvige*” hevði kanska verið “*sleppa til rýmingar*”.

Vit hava tí nýtt “*sleppa til rýmingar*” og “*tann rýmda*” í hesum førinum.

§ 124, stk. 4

Ásetingin viðvíkur forboðnum ímóti av órøttum at hava farteleson ella slíka samskiftisútgerð í hondunum, tá ið ein sum handtíkin ella fongslaður situr í varðhaldi ella afturlatnum fongslí.

Broytingin hevur við sær, at tann, sum er trygdarvarðhaldsfongslaður, verður tíkin uppí. Harafturat verða varðhaldsfangar, sum eru frælsisskerdir, á stovni ella tílíkum uttan fyri kriminalforsorgina, tíknir upp í ásetingina.

Ivi hevur verið um, hvussu “forvaringsanbragt” skuldi týðast.

“Forvaring” er ein ikki tíðarbundin revsing, sum verður dømd fyri eitt ógvuliga álvarsligt brotsverk, har fólkíð verður mettt at vera ógvuliga vandamíkíð.

“Varetægt” hinvegin er ein fyribíls frælsistøka, sum er ásett av rættinum fyri ein, sum ikki neyðturvíliga er sekur í nøkrum ella dømdur fyri nakað.

Orðini “varetægt” og “forvaring” hava tó upprunaliga næstan sama týdning á donskum.

Á føroyskum eitur “varetægtsfængslet” varðhaldsfongslaður. Sambært Sprotanum merkir “varðhald” varðveitsla ella goymsla.

“Forvaringsanbragt” er tí týtt til “trygdarvarðhaldsfongslaður”, og við tað verður meint ein ikki tíðarbundin revsing, sum verður dømd fyri eitt ógvuliga álvarsligt brotsverk.

§ 124, stk. 5

Broytingin hevur við sær, at gjøllari verður útgreinað, hvønn § 124, stk. 1–3 er galdandi fyri.

§ 127

Av tí at Føroyar ikki hava hervald og greitt hava meldað út, at tað ikki er ynskiligt við hervaldi í Føroyum, er ásetingin strikað.

Hetta hevur við sær, at fólk, sum sleppa sær undan herskyldu í Danmark, ikki kunnu rættarsøkjast ella revsast í Føroyum.

Hinvegin kunnu tey verða útflýggjað til rættargongd í Danmark.

§ 128

Í sambandi við týðingina av kapitlunum 14 til 19 varð samskipt við Málráðið um, hvussu hugtøkini “Stat” og “Rige” skulu skiljast, og hvussu hesi hugtøk best vera týdd.

Málráðið svaraði soleiðis:

“Eg fái ikki sagt so nógv annað um stat og rige, enn at vit í Føroyum ofta brúka *ríki* um viðurskipti, sum vit hava felags við Danmark, og har danskarar ofta brúka *stat*, men *land* um líknandi viðurskipti her heima, t.d. *ríkisfyrising: landsfyrising*. Í FO tykjast *ríki* og *statur* at merkja tað sama. Á netinum eru bæði *statens sikkerhed* og *rigets sikkerhed* rættiliga vanlig, men eg dugi ikki at síggja nakran merkingarmun.”

Spurningurin varð eisini tikin upp í Revsirættarlaga Ráðnum, har mett varð, at oftast er hugtakið “stat” knýtt at valdsbygnaðinum, meðan “rige” hevur eina meira landafrøðiliga merking.

Føroya rættur hevur síðani viðmerkt, at í slíkari grundleggjandi lóggávu sum revsilógini má gangast út frá, at orðini ikki eru tilvildarlíga vald. “Statur og ríki eru ikki tað sama í donskum máli og eiga tí ikki at umsetast til sama orð uttan nærri frágreiðing.”

Í flestu førum er “stat” tí týtt til “statur” og “rige” til “ríki”.

Í § 128 er tað tó greitt, at talan er um eitt landafrøðiligt øki, og “stat” er tí í hesum førinum týtt til: “ríki”.

Í sambandi við týðingina av § 128 var eisini ivi um, hvussu “*Den, som foretager hvervning til fremmed væbnet styrke*” best kundi týðast. Her kom Málráðið við uppskotinum: “*útvega fólk til fremmand (vápnad) herlið*”, og hetta er tað, sum er brúkt.

§ 129 a

Ivi var um, hvussu “*bevidst usande gengivelser eller falske citater*” skuldi týðast. Málráðið kom við uppskotinum: “*tilvitað ósannar endurgevingar/endurgávur ella følsk sitat/falskar endurtøkur*”.

Valt varð at nýta: “*Tilvitað ósannar endurgevingar ella falskar endurtøkur*”.

§ 132, stk. 1

Ásetingin er um ólógliga nýtslu av eyðkenni, sum viðvíkur hjálp til særd ella sjúk í kríggi. Í danska tekstinum stendur: “*kendetegn eller betegnelse, som er forbeholdt personer, indretninger og materiel, der er bestemt til at yde hjælp til sårede eller syge i krig*”.

Orðingin kemur frá gomlum millumtjóðasáttmálum.

Spurningurin var, hvussu “*indretning og materiel*” skuldi týðast.

Við “*materiel*” meinast í hesum høpi við tekniska ella mekaniska útgerð. Talan kann ofta vera um akfør, tok o.tíl. Við “*indretning*” meinast lutur, sum hevur eina serliga tekniska funksjón.

Vit vóru í iva, um ”útbúnað og útgerð” kundi nýtast, men vóru ikki vís í rætta týðninginum av hesum orðum, og um hetta samsvaraði við donsku orðini.

Til hetta svaraði Málráðið:

”Eg fari at halda, at *útbúnaður og útgerð* er í lagi sum týðing av *indretning og materiel*, sjálvt um *útbúnaður og útgerð* næstan eru samheiti. *Útbúnaður* er sbrt. FO 'tað sum ein er útgjørdur við, tað sum hoyrir til e-t, útgerð, reiðskapur, amboð, tól o.tíl.', og *útgerð* er 'útbúnaður á t.d. skipi, báti o.tíl., hentleikar, reiðskapur, amboð, tól', so eingin ivi skuldi verið um, at *útbúnaður og útgerð* fata um tað sama sum *indretning og materiel* (lutir, sum hava serliga tekniska funkión og tekniskt og mekanískt útstýr).

Til nr. 2

§ 138

Í sambandi við týðingina av § 138 varð tosað um, hvussu “*den, som bringer sig i beruset tilstand*” best kundi týðast.

Málráðið skeyt upp “*tann, sum av egnum ávum gerst drukkin/rúsaður ella av egnum ávum verður drukkin/rúsaður*”.

Hetta varð síðani týtt til: “*tann, sum av egnum ávum gerst rúsaður*”.

§ 141, stk. 1

Av tí at talan í hesum førinum er um brotsverk ímóti statinum ella evstu statmyndugleikum, er orði “statur” nýtt heldur enn “ríki”. Sí annars viðmerkingar til § 119, stk. 2 viðvíkjandi “stat” og “rige”.

Til nr. 3

§ 147

Í hesum førinum er talan um at handheva revsimyndugleika hjá statinum. Orði “statur” er tí nýtt. Sí annars viðmerkingar til § 119, stk. 2 viðvíkjandi “stat” og “rige”.

§148

Í hesum førinum er talan um at handheva revsimyndugleika hjá statinum. Orðið “statur” er tí nýtt. Sí annars viðmerkingar til § 119, stk. 2 viðvíkjandi “stat” og “rige”.

§ 151

Orðið “vildfarelse” er í samráð við Málráðið týtt til “misfatan”.

§§ 152, 152 b og § 152 d

Orðið “videregive” og “videregivelse” er týtt til “víðarigevur”. Uppá fyrispurning hevur Málráðið tó skotið upp, at hetta í staðin kann týðast til: “*at lata øðrum*”. Av tí at hetta orðið eisini er nýtt í kapitlunum 25 – 29, hava vit valt hesu ferð at nýta orðið “víðarigeva”. Tá næstu kapitlarnir vera týddir, er ætlanin so at broyta hetta allastaðni í lógina, so tað samsvarar við uppskotið frá Málráðnum.

§ 152 b, stk. 2

viðvíkur tí, sum útinnir ella hefur útint virkseimi ella starv sambært almennari tilnevning ella góðkenning, og sum av órøttum letur øðrum ella misnýtir upplýsingar, sum eru í trúnaði.

Í stk. 2 verður ásett, at tann, sum er ella hefur verið í starvi á “De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor” verður revsaður á sama hátt sum ásett í § 152.

Av tí at Føroyar ikki eru limir í ES, verður ikki mett, at hendan áseting er neyðug. Ásetingin er tí strikað.

Hetta hefur við sær, at tílík brot ikki kunnu rættarsøkjast ella revsast í Føroyum.

§ 157 a, stk. 2, nr. 3

§ 157 viðvíkur píning (tortur). Í § 157, stk. 2, nr. 3 eru “brek” og “kynsligur samleiki” løgd aftur at rasu, húðarliti, tjóðskaparligum ella etniskum uppruna ella trúgv.

Broytingin hongur saman við broytingini, sum varð gjørd í kapitli 27, og vóru fólk, sum bera brek, tá tikin við eftir áheitan frá MEGD.

Tað eru somu atlit sum í 266b, sum gera seg galdandi í § 157a, stk. 2, nr. 3, og tað verður tí mett rættast at broyta § 157 a, so lóggávan samsvarar.

Til nr. 4

§ 158

Ásetingin viðvíkur falska frágreiðing í rættinum. Ásetingin er eisini galdandi fyri falska frágreiðing í utlenskum rætti.

Í stk. 2 verður ásett, at følsk frágreiðing fyri “De Europæiske Fællesskabers Domstol” verður revsað á sama hátt sum í stk. 1.

Av tí at Føroyar ikki eru limir í ES, verður ikki mett, at hendan áseting er neyðug. Ásetingin verður tí strikað.

Hetta hefur við sær, at tílík brot ikki kunnu rættarsøkjast ella revsast í Føroyum.

§ 164, stk. 4

§ 164, stk. 1 viðvíkur tí, sum gevur almennum myndugleika ósannar upplýsingar við tí ætlan, at ein ósekur harvið skal verða skuldsettur, dømdur ella geva seg undir revsirættarlíga rættarfylgju fyri revsiverd viðurskifti.

Broytingin hefur við sær, at eitt nýtt stk. 4 verður innsett, har ásett verður, at tá ið revsing skal ásetast, skal denturleggjast á, hvat ið sermerkir tey revsiverdu viðurskiftini, sum óbeinu upplýsingarnar snúgva seg um, á umstøðurnar, tá ið upplýsingarnar vórðu givnar, og á ta eyðmýking, sum er knýtt at tí at lata upplýsingarnar.

Tá ið revsing skal ásetast, skal millum annað dentur leggjast á hesar umstøður: Hvussu grovt brotsverkið er, sum falska ákæran viðvíkur, um fráboðanin um brotsverkið hefur havt skuldseting, varðhaldsfongsling, rannsakan ella líkamsinntrev við sær, hvørjar avleiðingarnar hava verið fyri tann órættaða, um viðkomandi er dømdur, ella um hann kundi verið dømdur

fyrir brotsverkið, herundir um vandi var fyrir at missa verandi starv ella missa foreldramyndugleikan yvir ella samveru við barn, og um tann, sum hefur meldað, hefur hildið fast í fráboðanina í longri tíðarskeið.

Broytingin í § 164 hongur serliga saman við fólkskum ákærum um neyðtøku og kynsligt brotsverk móti børnum.

Hesi mál hava í nógvum førum fá ítøkilig prógv, og ofta stendst orð móti orði. Kanningar í Danmark hava víst, at tað er trupult at síggja mun á sonnum og fólkskum ákærum um neyðtøku, og at tann falskt ákærði tí er í vanda fyrri at koma undir sera víðfevnda rannsakan. Tann ákærði er eisini í vanda fyrri at fáa langa fongsulsrevsing. Harumframt er tann ákærði í tílíkum máli ofta fyrri umfatandi stigma í samfelagnum, eisini hóast tað seinni kemur fram, at ákæran var fólksk.

Í sambandi við týðingina av § 164, stk. 4, varð tosa um, hvussu “*skal der lægges vægt på karakteren af det strabare forhold*” best kundi týðast.

Málráðið skeyt upp, at hetta kundi týðast til: “*skal dentur leggjast á, hvat ið sermerkir tey revsiverdu viðurskiptini*”.

Til nr. 6

§ 173

Orðið “vildfarelse” er í samráð við Málráðið týtt til “misfatan”

Til nr. 7

§ 290, stk. 1

Broytingin er ein tilvísing til nýggju ásetingina um hvítvask í § 290 a.

Til nr. 8

§ 290, stk. 2

Talan er bert um eina tøkniliga broyting, soleiðis at orðaljóðið í ásetingini samvarar við § 290 a, stk. 2.

Til nr. 9

§ 290 a

Hetta er ein nýggj áseting um hvítvask og ger ymiskar gerðir brotsligar, sum í dag eru fevndar av ásetingini í § 290 viðvíkjandi fæloynd (hæleri). Harafturat verður økið víðkað til eisini at fevna um hvítvask av vinningi av egnari revsiverdari gerð, sokallað sjálvhvítvask.

Ásetingin ger sostatt ávísar gerðir viðvíkjandi vinninginum av einum revsiverdum lógarbroti brotsligar (undanbrotsverk). Tað eru bert gerðir, sum eru gjørdar eftir undanbrotsverkið, sum eru fevndar av ásetingini. Gerðir gjørdar undan hesum kunnu í staðin revsast sum viðvirkan, um neyðug tilætlan er til tess. Tað kann eisini revsast fyrri viðvirkan, um tað undan fullgerðini av undanbrotsverkinum er gjørd avtala um, at viðkomandi aftaná skal hvítvaska vinningin.

Ásetingin viðvíkur hvítvaski, ið beinleiðis ella óbeinleiðis er vinningur av revsiverdum lógarbroti.

Tað krevst ikki, at nakar er dømdur ella kann dømast fyri undanbrotsverkið. Tað er heldur einki krav um, at tað skal kunna prógvast, hvørjum undanbrotsverki vinningurin stavar frá. Tað er nóg mikið til at kunna døma fyri hvítvasking, um tað kann prógvast, at vinningurin stavar frá einum ella fleiri revsiverdum lógarbrotum. Um tað ikki verður mettt at vera prógvað, at vinningurin stavar frá einum ella fleiri revsiverdum lógarbrotum, kann dømast fyri roynd at hvítvaska, um ákærði hevði í hyggju, at vinningurin stavaði frá einum revsiverdum lógarbroti.

Ásetingin fevnir eisini um revsiverd lógarbrot gjørd í øðrum londum, eisini um undanbrotsverkið ikki er undirgivið revsimyndugleika ríkisins. Tað er nóg mikið, at undanbrotsverkið hevði verið revsivert eftir føroyskum rætti, um líknandi gerð varð gjørd í Føroyum.

Ásetingin viðvíkur øllum vinningi av revsiverdum lógarbroti, heruppi eftirgerð (surrogat) og ágóðan av hesum, t.d. rentur.

Ásetingin miðar tó eftir hvítvaski av peningi. Hetta er galdandi bæði, tá ið beinleiðis vinningurin av undanbrotsverki er peningur, og tá ið vinningurin av øðrum enn peningi er gjørdur um til pening, sum síðan verður hvítvaskaður. Peningur skal skiljast sum tað, sum vanlig er góðtikið sum gjaldsmiðlar í einum ella fleiri londum. Peningur er bæði reiðupeningur og innistandandi á kontu.

Tykisgjaldsmiðlar, sum t.d. bitcoin, eru ikki at rokna sum peningur í mun til hesa áseting.

Ásetingin miðar ikki eftir fyrsta umsetningi til pening ella aðra handfaring av vinningi, sum er annað enn peningur. Hetta er t.d. galdandi fyri keyp, sølu ella útleiging av lutum, sum eru stolnir ella aðramáta fingnir til vega við revsiverdum lógarbroti. Hesar gerðir kunnu í staðin revsast fyri fæloynd, tá ið gerðin er gjørd av fólki, sum ikki hevur viðvirkað í undanbrotsverkinum.

Tað sama er galdandi í teimum førum, har lutir vera broyttir fyri at krógva, at teir stava frá lógarbroti.

Hinvegin kann henda áseting nýtast í mun til eftirfylgjandi hvítvaskgerðir.

Innseting av peningi á kontu ella flyting ímillum vanligar kontur, t.d. lönarkontu og figgjarætlanarkontu, sum sama fólk eigur, er ikki fevnt av ásetingini. Hinvegin er flyting til kontu hjá einum øðrum ella kontu í øðrum landi fevnd, um hetta er fyri at krógva ella hylja ólógliga upprunan. Tað sama er galdandi fyri ílegging av peningi, eisini t.d. tykisgjaldsmiðlar m.a. bitcoin.

Ásetingin fevnir eftir vanligu ásetingarnar um viðvirkan í § 23 eisini um tann, sum í sambandi við ella við ætlan um umbytan ella flyting av peningi krógvar ella hylur, hvat slag av vinning talan er um, uppruna, staðseting ella flyting av vinninginum, ræði ella rættindi yvir vinninginum ella ognarrætturin til hann. Sum dømi kann nevast tilevning av skjølum, sum vísa órættan lógligan uppruna av vinninginum, t.d. lán, afturgjalding av láni, søluvinning ella avlop av vinnuligum virksemi.

Ásetingin fevnir ikki um føri, har tað einans er talan um at fáa ella hava vinning í varðveitslu.

Flyting av reiðupeningi er fevndur av ásetingini, um flytingin ber í sær, at vinningur verður fluttur frá einum fólki til annað ella til annað land.

Ásetingin viðvíkur gerðir gjørdar av fólki, sum ikki hefur viðvirkað til undanbrotsverkið, eins og gerðir gjørdar av fólki, sum hefur viðvirkað til undanbrotsverkið.

Gerningsmaðurin til undanbrotsverkið er ikki fevndur av hesi áseting, um viðkomandi einans handfer vinning, sum er annað enn peningur.

Gerningsmaðurin til undanbrotsverkið er heldur ikki fevndur av hesi áseting, um viðkomandi einans hefur pening í varðveitslu, flytur pening í sama landi, setur pening á sína egnu bankakontu í sama landi ella nýtir pening til forbrúk. Hetta er galdandi, sama um peningurin er upprunaúrtøkan, ella upprunaúrtøkan er umsett til pening. Orsøkin til hetta er, at tílíkar gerðir ikki eru fevndar av hesi áseting.

Gerningsmaðurin til undanbrotsverkið er hinvegin fevndur av ásetingini, um hann t.d. vekslar pening til annað gjaldsoyra ella til pengaseðlar í sama gjaldoyra, sum er verri at fylgja enn upprunaliga úrtøkan. Tað er eftir hesi áseting ein treyt, at umbýti hendir fyri at krógva ella hylja, at upprunin til úrtøkuna er ólóglig.

Gerningsmaðurin er somuleiðis fevndur av ásetingini, um viðkomandi setur pening í virðisbrøv, fasta ogn ella annað.

Til § 2

Uppskotið kemur í gildi dagin eftir, at tað er kunngjørt.

Løgmannsskrivstovan, februar 2019

Aksel V. Johannesen
løgmaður

/ Marjun Hanusardóttir

Yvirlit yvir fylgiskjøl:

Fylgiskjal 1: Javntekstur

Fylgiskjal 2: Svar frá Føroya Rætti

Fylgiskjal 3: Ummæli frá Føroya Landfúta

Fylgiskjal 4: Ummæli frá Fíggjarmálaráðnum

Fylgiskjal 5: Ummæli frá Fiskimálaráðnum

Fylgiskjal 6: Ummæli frá Almannamálaráðnum

Fylgiskjal 7: Ummæli frá Heilsu- og innlendismálaráðnum

Fylgiskjal 8: Ummæli frá Mentamálaráðnum
Fylgiskjal 9: Ummæli frá Kommunufelagnum
Fylgiskjal 10: Ummæli frá MEGD
Fylgiskjal 11: Ummæli frá Føroya Politistafelag
Fylgiskjal 12: Ummæli frá Fakfelagssamstarvinum
Fylgiskjal 13: Ummæli frá Vørn
Fylgiskjal 14: Ummæli frá Almannaverkinum
Fylgiskjal 15: Ummæli frá Føroya Arbeiðsgevarafelag
Fylgiskjal 16: Orðalisti